

Ako znovu nájsť radosť v Ježišovi (29)

V katechéze pápež Lev XIV.
uvažoval o Kristovom
zmŕtvychvstaní ako odpovedi
na smútok človeka.

22.10.2025

IV. Kristovo zmŕtvychvstanie a výzvy
súčasného sveta

**2. Kristovo zmŕtvychvstanie,
odpoveď na smútok človeka (*Lk 24,
32-35*)**

Čítanie z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 24, 32-35)

Tu si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Drahí bratia a sestry, požehnaný deň,
všetkých vás vítam!

Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista je udalosťou, nad ktorou nikdy neprestávame uvažovať a meditovať, a čím viac sa ňou zaoberáme, tým viac sme naplnení úžasom. Priťahuje nás ako neúnosné a zároveň

fascinujúce svetlo. Bola to explózia života a radosti, ktorá zmenila zmysel celej reality z negatívneho na pozitívny. Nestalo sa to však nápadným, a už vôbec nie násilným spôsobom, ale spôsobom miernym, skrytým, dalo by sa povedať pokorným.

Dnes budeme uvažovať o tom, ako Kristovo zmŕtvychvstanie môže vyliečiť jednu z chorôb našej doby, ktorou je smútok. Smútok sa invazívne šíri a sprevádza dni mnohých ľudí. Ide o pocit neistoty a niekedy hlbokej beznádeje, ktorý naplňa naše vnútro a zdá sa, že prevláda nad každým návalom radosti.

Smútok berie silu a zmysel životu, z ktorého sa stáva akoby cesta bez jasného smerovania a významu. Táto skúsenosť, ktorá je mimoriadne aktuálna, nás odkazuje na známy príbeh z Lukášovho evanjelia (24,

13-29) o dvoch učeníkoch z Emáuz. Sklamaní a znechutení odchádzajú z Jeruzalema a zanechávajú za sebou nádej, ktorú vkladali do Ježiša, ktorý bol ukrižovaný a pochovaný. Úvodné riadky tohto príbehu sa javia ako paradigma ľudského smútku - zmarenie cieľa, do ktorého sme investovali množstvo energie, zničenie toho, čo sa v živote javilo ako podstatné. Nádej zmizla, srdce ovládla sklúčenosť. Všetko sa zrútilo veľmi náhle, v priebehu piatku a soboty, v dramatickom slede udalostí.

Ide o skutočne symbolický paradox. Táto smutná cesta porážky a návratu k bežnému životu sa odohráva v ten istý deň ako víťazstvo svetla, ako Veľká noc, ktorá sa celkom završila. Obaja muži sa odvracajú od Golgoty, od strašnej scény kríža, ktorá nezmazateľne zasiahla ich oči a srdcia. Všetko sa zdá byť stratené. Teraz sa musia vrátiť k

predchádzajúcemu životu, držať sa v úzadí a dúfať, že ich nikto nespozná.

V istom momente sa k dvom učeníkom pripojí pocestný, azda jeden z mnohých pútnikov, ktorí prišli do Jeruzalema v čase Veľkej noci. Je to vzkriesený Ježiš, no oni ho nespoznávajú. Smútok im zahmlieva pohľad a vytesňuje prisľúbenie, ktoré Majster predtým viackrát vyslovil: že bude zabitý a že tretieho dňa vstane z mŕtvych. Cudziniec sa k nim priblíži a prejavuje záujem o to, čo hovoria. Text hovorí, že obaja „sa zastavili zronení“ (*Lk 24, 17*). Použité grécke prídavné meno opisuje absolútny smútok, na tvárach učeníkov sa zračí ochromenie duše.

Ježiš ich vypočuje, nechá ich, aby si vyliali svoje sklamanie. Potom ich s veľkou úprimnosťou pokarhá, že sú „nechápací a ľarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci“ (v. 25), a prostredníctvom Písma im dokazuje,

že Kristus musel trpieť, zomrieť a vstať z mŕtvych. V srdciach oboch učeníkov sa opäť rozhorí nádej a keď sa zotmie a dorazia do svojho cieľa, pozvú tajomného spoločníka, aby s nimi zostal.

Ježiš súhlasí a posadí sa s nimi za stôl. Potom vezme chlieb, láme ho a dáva im. V tom okamihu ho obaja učeníci spoznávajú... ale on im hneď zmizol (v. 30-31). Gesto lámania chleba opäť otvára oči srdca, znova osvecuje zrak zahalený beznádejou. Vtedy sa im všetko vyjasní - spoločná cesta, nežné i silné slovo, svetlo pravdy... Hneď sa znovu rozžiarila radosťou, do unavených údov opäť prúdi energia, obnovujú sa spomienky. Obaja sa rýchlo vracajú do Jeruzalema, aby všetko vyrozprávali ostatným.

„Pán skutočne vstal z mŕtvych“ (porov. v. 34). Výraz „skutočne“ naznačuje, že príbeh

Ľudstva prichádza k šťastnému koncu. Nie náhodou sa touto vetou zdravia kresťania na Veľkú Noc. Ježiš nevstal z mŕtvych slovami, ale skutkami, svojím telom, ktoré nesie stopy utrpenia, večnú pečať svojej lásky k nám. Víťazstvo života nie je prázdny slovom, ale skutočným, konkrétnym faktom.

Spomeňme si na neočakávanú radosť emauzských učeníkov, keď na svojej životnej ceste čelíme ťažkostiam. Je to Zmŕtvychvstálý, ktorý radikálne mení perspektívu a vlieva do nášho vnútra nádej, ktorá zaplňa prázdnotu smútku. Na cestách srdca Zmŕtvychvstálý kráča s nami a pre nás. Svedčí o porážke smrti a potvrdzuje víťazstvo života napriek temnote Kalvárie. Ľudstvo má teda ešte veľa dôvodov dúfať v dobro.

Vyznávať zmŕtvychvstanie znamená zmeniť pohľad na svet, vrátiť sa k svetlu, aby sme uznali Pravdu, ktorá

nás zachránila a zachraňuje. Sestry a bratia, pozývam vás, aby ste každý deň žasli nad Veľkou nocou zmŕtvychvstalého Ježiša. Len on robí nemožné možným!

Preklad: Klára Tomášiková, Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/ako-znovu-najst-radost-v-
jezisovi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/ako-znovu-najst-radost-v-jezisovi/) (20.03.2026)